

Belastingdienst

Handleiding

Gegevensaanlevering van betalingsdienstaanbieders (Payment Service Providers)

Deel 1 - Algemeen

Geldig m.i.v. 2024-01-01

Versie 1.0 - 20230210

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	<i>Algemeen</i>	3
1.2	<i>Wetsvoorstel implementatie richtlijn betalingsdienstaanbieders</i>	3
1.3	<i>Aanleiding voor deze eerste nieuwe handleiding deel 1</i>	4
1.4	<i>Deel 1 van de handleiding</i>	5
1.5	<i>Aanspreekpunt voor deze Handleiding</i>	5
1.6	<i>Actuele informatie</i>	5
2	Fiscaal-juridisch	6
2.1	<i>Wettelijke basis</i>	6
2.1.1	<i>Inleiding</i>	6
2.1.2	<i>Implementatie Richtlijn (EU) 2020/284 in nationale wet 'Wet OB 1968'</i>	6
2.1.3	<i>Afbakening grensoverschrijdende betaling</i>	9
2.2	<i>Voor welke betalingsdienstaanbieders geldt de aanleverplicht?</i>	10
2.2.1	<i>Definitie betalingsdienstaanbieders</i>	10
2.3	<i>Ingangsdatum en termijn aanlevering betalingsgegevens</i>	10
2.4	<i>Waarvoor gebruikt de Belastingdienst de gegevens?</i>	11
3	Subject gegevensaanlevering, Betalingsdienstaanbieders	11
3.1	<i>Welke situaties vallen onder de gegevensaanlevering?</i>	12
4	Object gegevensaanlevering, bescherming persoonsgegevens	13
4.1	<i>Gegevens die betalingsdienstaanbieders moeten opnemen in hun registers</i>	13
4.2	<i>Bescherming Persoonsgegevens</i>	13
4.3	<i>Locatie betaler en begunstigde</i>	14
4.4	<i>Bewaarplicht</i>	14
5	Logistiek	15
5.1	<i>Algemeen</i>	15
5.2	<i>(Her)aanleveringen en correcties</i>	15
6	Ondersteuning	16
6.1	<i>Dienstverlening</i>	16
6.2	<i>Contactmogelijkheden</i>	17
7	SLOTBEPALINGEN	17
8	Bijlagen	18
8.1	<i>Bijlage: Verklarende woordenlijst</i>	18
8.2	<i>Bijlage: Begrippenlijst Nederlands - Engels</i>	19

1 Inleiding

1.1 Algemeen

Deze handleiding is bestemd voor betalingsdienstaanbieders die aan de Belastingdienst vanaf 1 januari 2024 gegevens op kwartaalbasis moeten aanleveren inzake grensoverschrijdende betalingen. De wettelijke grondslag is geregeld in het wetsvoorstel implementatie richtlijn betalingsdienstaanbieders. Dit wetsvoorstel implementeert EU Richtlijn 2020/284.

Deze handleiding geeft inzicht in de achtergrond van de plicht tot gegevensaanlevering van grensoverschrijdende betaalinformatie, welke betalingsdienstaanbieders moeten rapporteren, en informeert over wanneer, wat en hoe moet worden aangeleverd.

De voor dit onderwerp van belang zijnde begrippen komen in deze handleiding terug in de in de tekstgedeelten - bij eerste vermelding - in cursief opgenomen. In Bijlage 1 (Verklarende woordenlijst) worden deze eveneens toegelicht.

Deze handleiding deel 1 Gegevensaanlevering van Betalingsdienstaanbieders bestaat uit een Algemeen deel, namelijk: fiscaal-juridische onderwerpen (relevante EU/EG Richtlijnen en aangepaste nationale BTW wetgeving, in casu "Wet op de omzetbelasting 1968" ter implementatie van de EU Richtlijn 2020/284). Deze wet op de omzetbelasting 1968 vormt voor de betalingsdienstaanbieders de grondslag voor de registratie en opvolgende aanlevering van de betalingsgegevens aan de Belastingdienst. In een apart deel 2 wordt de Berichtspecificatie XML/XSD besproken. In een apart deel 3 wordt de berichtspecificatie XML/XSD besproken wat betreft de retourberichten vanuit het *CESOP* met tussenkomst van de Belastingdienst naar de desbetreffende betalingsdienstaanbieder (terugkoppeling *CESOP* goed- of foutbericht). In een apart deel 4 komen specifieke voorbeelden aan bod. Als laatste is er een deel 5 Structuurdiagram.

De handleidingen delen 1, 2, 3, 4 en 5 respectievelijk algemeen deel gegevensaanlevering van *rapporterende betalingsdienstaanbieders*, XML/XSD schema rapporterende betalingsdienstaanbieders, retourberichten vanuit het *CESOP*, voorbeelden en als laatste het structuurdiagram worden gepubliceerd op: odb.belastingdienst.nl.

Aanmelding.

Een aparte registratie voor aanmelden bij de Belastingdienst is niet nodig.

Let op: Bij Logius is wel een aanmelding nodig indien er nog geen koppeling bestaat op grote berichten.

1.2 Wetsvoorstel implementatie richtlijn betalingsdienstaanbieders

1. *Wat is de aanleiding?*

Op 18 februari 2020 heeft de Raad van de Europese Unie Richtlijn EU 2020/284 vastgesteld voor de invoering van bepaalde voorschriften voor betalingsdienstaanbieders. Deze richtlijn wordt ook wel de Payment Service Providers Directive genoemd (PSP Richtlijn). Deze Richtlijn moet zijn geïmplementeerd met ingang van 1 januari 2024. De richtlijn zorgt ervoor dat de Wet op de omzetbelasting 1968 moet worden aangepast. Door middel van het "Wetsvoorstel implementatie richtlijn betalingsdienstaanbieders" zal deze Richtlijn, na consultatie van het wetsvoorstel, worden geïmplementeerd in de Wet OB 1968.

2. *Wie zijn betrokken?*

- De betalingsdienstaanbieders wanneer zij per kalenderkwartaal meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen verzorgen voor dezelfde begunstigde.
- De Belastingdienst die de gegevens ontvangt en doorstuurt naar een Europese database *CESOP* (Central Electronic System of Payment Information, hierna: het *CESOP*). In de database wordt de betaaldata van alle lidstaten door fraude-experts van de lidstaten geanalyseerd. De bevindingen worden uitgewisseld met de lidstaten voor zover dit ziet op fraudebestrijding op het gebied van de BTW.

3. *Wat is het probleem?*

Bij de grensoverschrijdende internetverkoop van goederen en diensten vormt de bestrijding van btw-fraude een uitdaging. Dit komt enerzijds doordat de verkoper vaak in een andere lidstaat van de Unie, of zelfs buiten de Unie, is gevestigd, en anderzijds door de aard van de transactie.

4. *Wat is het doel?*

Het doel is het bestrijden van btw-fraude.

5. *Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?*

Overheidsinterventie is nodig omdat met de huidige methoden de btw fraude minder goed aangepakt kan worden.

6. *Wat is het beste instrument?*

De btw is in de EU geharmoniseerd. Het heeft dan ook de voorkeur voor zowel de overheid als het bedrijfsleven om de fraude op uniforme wijze aan te pakken. Een aanpassing van de btw richtlijn en vervolgens de nationale btw-wetgeving is dan ook het meest geschikte instrument. De Wet Omzetbelasting 1968 wordt aangepast.

7. *Wat zijn de gevolgen voor onder meer de betalingsaanbieders?*

Betalingsdienstaanbieders krijgen een registratieplicht. In het kader van deze registratieplicht moeten betalingsdienstaanbieders informatie over grensoverschrijdende betalingsgegevens verstrekken aan de Belastingdienst.

De Belastingdienst moet deze gegevens verzamelen en uitwisselen naar de centrale database CESOP van de EU. Op basis van signalen uit het CESOP kan de Belastingdienst btw-fraude bestrijden¹.

1.3 Aanleiding voor deze eerste nieuwe handleiding deel 1

Het uitbrengen van deze eerste nieuwe handleiding heeft voornamelijk te maken met:

- de wijzigingen in de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: Wet OB 1968) vanwege de implementatie van Richtlijn (EU) 2020/284 van de Raad van 18 februari 2020 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de invoering van bepaalde voorschriften voor betalingsdienstaanbieders (wet implementatie richtlijn betalingsdienstaanbieders).
- Artikel I van Richtlijn EU 2020/284 wordt omgezet in de Nederlandse Wet OB 1968, in casu hoofdstuk VI, afdeling 6. Artikel I Richtlijn EU 2020/284 en de genoemde Nederlandse Wet OB 1968 regelen de definities en wettekst inzake de algemene verplichtingen voor respectievelijk Europese en Nederlandse betalingsdienstaanbieders.
- Artikel 2 van Richtlijn EU 2020/284 wordt omgezet in de Nederlandse Wet OB 1968, in casu artikel II Wet OB 1968. Artikel 2 Richtlijn EU 2020/284 en artikel II van de genoemde Nederlandse Wet OB 1968 regelen louter de inwerkingtreding voor respectievelijk alle EU-lidstaten en Nederland.
- Bovengenoemde wijzigingen in de Wet OB 1968 luiden als volgt: Artikel I: Na hoofdstuk VI, afdeling 5, wordt een afdeling 6 "Algemene verplichtingen voor betalingsdienstaanbieders" ingevoegd; bestaande uit Artikel 39a, Artikel 39b, Artikel 39c en Artikel 39d. Artikel II: Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2024 en wordt in Artikel III aangehaald als: Wet implementatie betalingsdienstverleners. In hoofdstuk 2 van deze Handleiding worden de artikelen 39a t/m d Wet OB 1968 nader besproken.

¹ Zie ook beantwoording van 7 genoemde vragen uit het integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK).

1.4 Deel 1 van de handleiding

Deel 1 van de handleiding is opgebouwd uit de volgende hoofdstukken. Na de inleiding in hoofdstuk 1, wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de fiscaal-juridische aspecten van de verplichting tot het registreren en opvolgend aan de Belastingdienst aanleveren van de grensoverschrijdende betalingsgegevens. In hoofdstuk 3 wordt nader ingegaan op welke betalingsdienstaanbieders de registratieverplichting rust en de hierbij gepaard gaande aanleveringsverplichting van de grensoverschrijdende betalingsgegevens door de betalingsdienstaanbieder aan de Belastingdienst. Een aantal voorbeelden van grensoverschrijdende betalingsgegevens komen aan bod waarbij betalingsdienstaanbieders een rol spelen. In hoofdstuk 4 wordt nader ingegaan op: welke gegevens moeten de betalingsdienstaanbieders registreren en opvolgend aanleveren aan de Belastingdienst? Wat is de wettelijke grondslag voor deze aanlevering? Eveneens komen de bescherming persoonsgegevens en de bewaarplicht aan bod. In hoofdstuk 5 komt de logistiek aan bod. In hoofdstuk 6 tenslotte de ondersteuning door de Belastingdienst.

Uitdrukkelijk dient hierbij te worden vermeld dat deel 1 van de handleiding is geschreven op basis van het concept wetsvoorstel Wet Implementatie betalingsdienstaanbieders. Voorwaarde is dat deze wet op 1 januari 2024 is geïmplementeerd en dan in werking zal treden.

1.5 Aanspreekpunt voor deze Handleiding

Voor de eerstelijnsvragen over de aanlevering van grensoverschrijdende betalingsgegevens heeft de Belastingdienst een Contactcenter ingericht. U kunt hier terecht wanneer u uw vraag specifiek op het gebied van gegevensuitwisseling niet met behulp van de handleiding kunt beantwoorden. Zie verder hoofdstuk 6 "Ondersteuning".

1.6 Actuele informatie

Als gegevens aangeleverd dienen te worden bij de Belastingdienst, is de meest actuele informatie nodig om te weten waaraan moet worden voldaan. Deze informatie is te vinden op de volgende website: odb.belastingdienst.nl. Op deze website zijn tevens de XSD's voor alle in deel 2 van deze Handleiding beschreven elementen en controles opgenomen. Tevens staat op deze website informatie over de delen 3, 4 en 5 respectievelijk retourberichten, voorbeelden en het structuurdiagram.

Andere locaties waar de nodige informatie te vinden is, zijn:

- <http://www.logius.nl>
Logius, de dienst digitale overheid van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, verzorgt het Elektronisch berichtenverkeer (EBV) voor de Belastingdienst via de voorziening 'Digipoort'.

2 Fiscaal-juridisch

2.1 Wettelijke basis

2.1.1 Inleiding

Er geldt een registratieplicht voor *betalingsdienstaanbieders*. De registratieplicht betekent dat betalingsdienstaanbieders voldoende nauwkeurige registers houden van grensoverschrijdende betalingen die zij voor elk kwartaal verlenen. Artikel 39d Wet OB 1968 regelt welke gegevens in de registers van betalingsaanbieders moeten worden opgenomen. In onderstaande paragraaf 2.1.2 staat de aangepaste wettekst Wet OB 1968 vermeld die per 1 januari 2024 in werking zal treden.

Op grond van de Wet OB 1968 moeten betalingsdienstaanbieders op eigen initiatief de gegevens die zij moeten vastleggen in de registers, in casu de registers van *begunstigden* en de *betalingen* van *betalingsdiensten* die zij voor elk kalenderkwartaal verlenen, aan de inspecteur verstrekken. Dit is geregeld in artikel 39b, lid 7 Wet OB 1968 welke per 1 januari 2024 ingaat.

Het begrip betalingsdienstaanbieder kent een ruime reikwijdte. De nieuwe EU regels zijn gericht op alle binnen de EU actieve betalingsdienstaanbieders. Derhalve geldt voor de lidstaat Nederland dat betalingsdienstaanbieders grensoverschrijdende betalingsgegevens moeten aanleveren aan de Belastingdienst zoals vermeld in bovenstaande alinea (artikel 39b, lid 7 Wet OB 1968). Voor de nadere invulling van het begrip betalingsdienstaanbieder wordt aangesloten bij de definities zoals in de tweede richtlijn betalingsdiensten (Richtlijn 2015/2366 EU). Ook kleine betalingsdienstaanbieders met minder dan 3 miljoen euro aan omzet en in specifieke gevallen handelsagenten, elektronische communicatienetwerken/diensten kunnen onder dit begrip worden geschaard.

Uitgangspunt is dat de registratieverplichting rust op de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde als de locatie betalingsdienstaanbieder van de *betaler* en die van de begunstigde in twee verschillen lidstaten van de Unie bevinden. Als de locatie betalingsaanbieder van de betaler in de Unie is en die van de begunstigde buiten de Unie is, wordt de registratieplicht verlegd van de betalingsaanbieder van de begunstigde naar de betalingsdienstaanbieder van de betaler. Op de betalingsdienstaanbieder van de betaler rust dan de registratieplicht. Zie verder hoofdstuk 3.

2.1.2 Implementatie Richtlijn (EU) 2020/284 in nationale wet 'Wet OB 1968'

Artikel I

De Wet op de omzetbelasting 1968 wordt als volgt gewijzigd:

Na **hoofdstuk VI, afdeling 5**, wordt een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 6

Algemene verplichtingen voor betalingsdienstaanbieders

Artikel 39a

Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

- a. betalingsdienstaanbieder: een van de categorieën van betalingsdienstaanbieders als vermeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a tot en met d, van Richtlijn 2015/2366/EU, of een natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie op grond van artikel 32 van die richtlijn een vrijstelling is verleend;
- b. betalingsdienst: een van de in Richtlijn 2015/2366/EU, bijlage I, in de punten 3 tot en met 6 beschreven bedrijfsactiviteiten;
- c. betaling: behoudens de uitsluitingen in artikel 3 van Richtlijn 2015/2366/EU, een betalingstransactie zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 5 van die richtlijn of een geldtransfer zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 22 van die richtlijn;
- d. betaler: een betaler zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 8, van Richtlijn 2015/2366/EU;
- e. begunstigde: een begunstigde zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 9, van Richtlijn 2015/2366/EU;
- f. lidstaat van herkomst: lidstaat van herkomst zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 1, van de in onderdeel a genoemde Richtlijn 2015/2366/EU;

- g. lidstaat van ontvangst: lidstaat van ontvangst zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 2, van Richtlijn 2015/2366/EU;
- h. betaalrekening: een betaalrekening zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 12, van Richtlijn 2015/2366/EU;
- i. IBAN: IBAN zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 15, van Verordening (EU) nr. 260/2012 van het Europees Parlement en de Raad;
- j. BIC: BIC zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 16, van Verordening (EU) 260/2012;
- k. Richtlijn 2015/2366/EU: richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PbEU 2015, L 337);
- l. Verordening (EU) nr. 260/212: Verordening (EU) nr. 260/212 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot vaststelling van technische en bedrijfsmatige vereisten voor overmakingen en automatische afschrijvingen in euro en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 924/2009 (PbEU 2012, L 94);
- m. Verordening (EU) nr. 904/2010: Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde.

Artikel 39b

1. Betalingsdienstaanbieders houden voldoende nauwkeurige registers van begunstigden en van betalingen betreffende betalingsdiensten die zij voor elk kalenderkwartaal verlenen, teneinde de bevoegde autoriteiten van de lidstaten in staat te stellen controles uit te oefenen op de leveringen van goederen en diensten die overeenkomstig het bepaalde in titel V van BTW-richtlijn 2006 geacht worden plaats te vinden in een lidstaat, om de doelstelling inzake bestrijding van BTW-fraude te behalen.
2. De in de het eerste lid bedoelde verplichting is alleen van toepassing op betalingsdiensten die verband houden met grensoverschrijdende betalingen. Een betaling wordt als grensoverschrijdende betaling aangemerkt indien de betaler zich in een lidstaat bevindt en de begunstigde in een andere lidstaat, in een derdelandsgebied of in een derde land.
3. De verplichting waaraan betalingsdienstaanbieders ingevolge het eerste en tweede lid zijn onderworpen, is van toepassing wanneer een betaaldienstaanbieder in de loop van een kalenderkwartaal betalingsdiensten verleent die betrekking hebben op meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde.
4. Het aantal van de in het derde lid bedoelde grensoverschrijdende betalingen wordt berekend op basis van de door de betalingsdienstaanbieders verleende betalingsdiensten per lidstaat en per in artikel 243 quater, tweede lid, van de BTW-richtlijn 2006 bedoelde identificatiecode. Indien de betalingsdienstaanbieder over informatie beschikt dat de begunstigde meerdere identificatiecodes heeft, wordt de berekening per begunstigde verricht.
5. De in het eerste lid vastgestelde verplichting is niet van toepassing op door de betalingsdienstaanbieders van de betaler verleende betalingsdiensten voor elke betaling waarbij ten minste één van de betalingsdienstaanbieders van de begunstigde in een lidstaat is gevestigd als dat blijkt uit de BIC van die betalingsdienstaanbieder of uit een andere bedrijfsidentificatiecode die de betalingsdienstaanbieder en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert. De betalingsdienstaanbieders van de betaler betrekken niettemin deze betalingsdiensten in de in het derde lid bedoelde berekening.
6. Wanneer de verplichting voor betalingsdienstaanbieders van het eerste lid van toepassing is, dan worden de registers:
 - a. door de betalingsdienstaanbieder in elektronische vorm gehouden voor een periode van drie kalenderjaren vanaf het einde van het kalenderjaar van de betalingsdatum;
 - b. overeenkomstig artikel 24 ter van Verordening (EU) nr. 904/2010 beschikbaar gesteld aan de lidstaat van herkomst van de betalingsdienstaanbieder, of aan de lidstaat van ontvangst indien de betalingsdienstaanbieder betalingsdiensten verleent in andere lidstaten dan de lidstaat van herkomst.
7. Indien de lidstaat bedoeld in het zesde lid Nederland betreft, worden de registers uit eigen beweging door de betalingsdienstaanbieder verstrekt aan de inspecteur.

Artikel 39c

1. Voor de toepassing van artikel 39b, tweede lid, en onverminderd de bepalingen van titel V, van de BTW-richtlijn 2006, wordt de locatie van de betaler geacht in de lidstaat te zijn die overeenstemt met:
 - a. het IBAN van de betaalrekening van de betaler of enige andere identificatiecode die de betaler ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de betaler opgeeft, of, bij gebreke van een dergelijke identificatiecode;
 - b. de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de namens de betaler handelende betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de betalingsdienstaanbieder opgeeft.
2. Voor de toepassing van artikel 39b, tweede lid, wordt de locatie van de begunstigde geacht in de lidstaat, in het derdelandsgebied of in het derde land te zijn die overeenstemt met:
 - a. het IBAN van de betaalrekening van de begunstigde of een andere identificatiecode die de begunstigde ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de begunstigde opgeeft, of, bij gebreke van een dergelijke identificatiecode,
 - b. de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de namens de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert en zijn locatie van de betalingsdienstaanbieder opgeeft.

Artikel 39d

1. De door de betalingsdienstaanbieders krachtens artikel 39b te houden registers moeten de volgende gegevens bevatten:
 - a. de BIC of enige andere bedrijfsidentificatiecode die de betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert;
 - b. de naam of bedrijfsnaam van de begunstigde zoals deze wordt vermeld in de registers van de betalingsdienstaanbieder;
 - c. indien voorhanden, een btw-identificatienummer of een ander nationaal fiscaal nummer van de begunstigde;
 - d. het IBAN of, indien er geen IBAN voorhanden is, enige andere identificatiecode die de begunstigde ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de begunstigde geeft;
 - e. de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de namens de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de betaaldienstaanbieder van de begunstigde geeft, indien de begunstigde middelen ontvangt zonder over een betaalrekening te beschikken;
 - f. indien voorhanden, het adres van de begunstigde zoals het wordt vermeld in de registers van de betalingsdienstaanbieder;
 - g. de bijzonderheden van eventuele grensoverschrijdende betalingen als bedoeld in artikel 39b, eerste en tweede lid;
 - h. de bijzonderheden van alle terugbetalingen waarvan is vastgesteld dat zij verband houden met de grensoverschrijdende betalingen als bedoeld in onderdeel g.
2. De in het eerste lid, onderdelen g en h, bedoelde informatie bevat de volgende bijzonderheden:
 - a. de datum en het tijdstip van de betaling of de terugbetaling;
 - b. het bedrag en de valuta van de betaling of de terugbetaling;
 - c. de lidstaat van oorsprong van de door de begunstigde of in zijn naam ontvangen betaling, de lidstaat van bestemming van de terugbetaling, naargelang het geval, en de informatie die is gebruikt om de oorsprong van de bestemming van de betaling of de terugbetaling overeenkomstig artikel 39c vast te stellen;
 - d. alle verwijzingen die de betaling ondubbelzinnig identificeren;
 - e. in voorkomend geval informatie waaruit blijkt dat de betaling in de fysieke locatie van de handelaar is geïnitieerd.

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2024.

Artikel III

Deze wet wordt aangehaald als: "Wet implementatie betalingsdienstverleners".

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Al met al:

De wijzigingen in de Wet OB 1968 zullen met ingang van 1 januari 2024 in werking treden en deze wetswijzigingen vinden voor het eerst toepassing op grensoverschrijdende betalingen van de rapporterende betalingsdienstaanbieders die beginnen op of na 1 januari 2024. Deze betalingsdienstaanbieders rapporteren op kwartaalbasis.

2.1.3 Afbakening grensoverschrijdende betaling

Artikel 39b, lid 2 Wet OB 1968 regelt de reikwijdte. De consument die als *betaler* optreedt, dient zich altijd in de EU te begeven. Hierbij dient wel te worden opgemerkt dat de betaler niet altijd een consument in de zin van de Wet OB is, maar ook een ondernemer kan zijn. De betaler wordt gedefinieerd als een natuurlijk persoon of *rechtspersoon* die houder is van een *betaalrekening* en een betalingstransactie van die rekening toestaat. Is er geen betaalrekening, dan is het de natuurlijk persoon of rechtspersoon die de betalingsopdracht geeft. In de rest van deze Handleiding wordt hier verder niet op ingegaan en wordt gesproken over consument/betaler. Het gaat hier dus om grensoverschrijdende betalingen waarbij de consument/betaler zich in een lidstaat van de Unie dient te bevinden. Daarentegen kan de verkoper/begunstigde zich weldegelijk buiten de Unie (derde lands gebied of derde land) dan wel in een andere lidstaat van de Unie bevinden. Er is slechts sprake van een grensoverschrijdende betaling als de begunstigde/verkoper zich een andere lidstaat (dan die van de consument/betaler), in een derdelandsgebied of een derde land bevindt. Voor de kwalificatie als grensoverschrijdende betaling wordt voor de localisatie aangesloten bij (bijvoorbeeld) het *IBAN* van de betaler en het *IBAN* van de begunstigde/verkoper. De grensoverschrijdende betaling moet zien op de leveringen van goederen en diensten (artikel 39b, lid 1 Wet OB). In beginsel rust op de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde de registratieverplichting en opvolgende verplichting tot aanlevering van de grensoverschrijdende betalingsgegevens aan de Belastingdienst (Artikel 39b, lid 5 Wet OB 1968). Zie verder hoofdstuk 3.

De betalingsgegevens inzake locatie betaler tot en met de identificatie van de begunstigde en zijn bijbehorende locatie worden hiermee inzichtelijk gemaakt. Voor de BTW zijn de locatie van de betaler/consument en de gegevens van de verkoper/begunstigde en zijn bijbehorende locatie van belang. Immers, de verkoper dient BTW af te dragen in het land van de consument/koper. Het is afhankelijk van de transactie of 1) de plaats van de prestatie samenvalt met het land van de koper en 2) of de verkoper de BTW op grond van artikel 12, lid 1 Wet op de omzetbelasting 1968 verschuldigd is.

2.2 Voor welke betalingsdienstaanbieders geldt de aanleverplicht?

Deze handleiding is bedoeld voor *betalingsdienstaanbieders* die in Nederland op basis van de Richtlijn en Verordening betalingsdiensten verrichten. Het moet gaan om grensoverschrijdende betalingen ter zake van goederen en diensten. Deze betalingsdienstaanbieders worden verplicht de betaalgegevens aan de Belastingdienst te verstrekken als sprake is van meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde per kwartaal (artikel 39b, lid 3 Wet OB 1968). De verplichting tot registratie en opvolgende aanlevering geldt dus vanaf een minimum van 26 grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde per kwartaal. Deze betalingsdienstaanbieders noemen wij vervolgens *rapporterende betalingsdienstaanbieders*. Om de scope van deze Handleiding nog even te benadrukken tot de betalingsdienstaanbieders die alleen in Nederland op basis van Richtlijn en Verordening betalingsdiensten verrichten. In deel 2 van het XSD Schema nationaal inwinnen grensoverschrijdende betalingsgegevens begint het bericht met PSPNL (PaymentServiceProviderNL).

Er moet dus worden gerapporteerd aan de lidstaat waar de betalingsdienst wordt verricht. Dit betreft rapportage aan de lidstaat van herkomst van de betalingsdienstaanbieder of rapportage aan de lidstaat van ontvangst indien de betalingsdienstaanbieder betalingsdiensten verleent in andere lidstaten dan de lidstaat van herkomst. Zie hiervoor artikel 39b, lid 6, onderdeel b en lid 7 Wet op de omzetbelasting 1968 (wettekst zie par. 2.1.2). Kortom: Als een buitenlandse betalingsdienstverlener zijn 'PSD2 paspoort' gebruikt in Nederland en hier betalingsdiensten verleent dan zijn de verplichtingen op hem van toepassing op dezelfde wijze als ware hij in Nederland gevestigd. Deze Handleiding is hier ook van toepassing.

2.2.1 Definitie betalingsdienstaanbieders

Het begrip *betalingsdienstaanbieder* voldoet aan de omschrijving van artikel 39a, letter a Wet OB 1968. In dit artikel wordt verwezen naar artikel 1, lid 1, letters a t/m d van de PSD 2 Richtlijn en naar een natuurlijk persoon of rechtspersoon op grond waarvan artikel 32 van die Richtlijn vrijstelling is verleend.

Voorbeelden van betalingsdienstaanbieders zijn banken en kredietinstellingen.

Een betalingsdienstaanbieder biedt verkopers ondersteuning aan die deze nodig hebben om toegang te krijgen tot elektronische betalingen, creditcards, digitale portemonnees enzovoort. De hierbij gepaard gaande wereld van e-commerce/digitale diensten hebben als gevolg dat er door de Europese Belastingdiensten slechts beperkte controle mogelijkheden zijn wat betreft het naleven van BTW-verplichtingen die hierop rusten. Immers, er gaat niet iets fysiek de grens over. De online aankopen door Europese klanten via overmakingen, automatische betalingen en kaartbetalingen zullen naar verwachting alleen maar toenemen. De betaaldienstaanbieders die over deze betaalgegevens beschikken, geven de Belastingdienst zodoende een beter beeld van deze online aankopen door middel van de verplichte aanlevering van grensoverschrijdende betaalgegevens ingaande per 1 januari 2024.

2.3 Ingangsdatum en termijn aanlevering betalingsgegevens

Per 1 januari 2024 zal de nationale wetgeving, Wet OB 1968: afdeling 6, algemene verplichtingen voor betalingsdienstaanbieders in werking treden.

De verplichting voor betalingsdienstaanbieders tot het registreren en opvolgend aanleveren van grensoverschrijdende betalingsgegevens geldt voor de kwartalen die beginnen op of na 1 januari 2024. De termijn inzake de verstrekking van de eerste kwartaalrapportage en hierna opvolgende kwartaalrapportages inzake de grensoverschrijdende betalingsgegevens volgt rechtstreeks uit artikel 24 ter Verordening EU 2022/283 - wijziging van Verordening EU nr. 904/2010 wat betreft maatregelen ter versterking van de administratieve samenwerking om BTW-fraude te bestrijden. Deze Verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Derhalve ook voor Nederland.

Artikel 24 ter, lid 1 luidt als volgt: "Elke lidstaat verzamelt de in artikel 243 ter van Richtlijn 2006/112/EG bedoelde inlichtingen over begunstigten en betalingen.

Elke lidstaat verzamelt de in de eerste alinea bedoelde inlichtingen bij de betalingsdienstaanbieders: a) uiterlijk op het einde van de maand die volgt op het kalenderkwartaal waarop de inlichtingen betrekking hebben; b) door middel van een elektronisch standaard formulier”.

Voor deze Handleiding heeft dit tot gevolg dat rapporterende betalingsdienstaanbieders de gegevens inzake de grensoverschrijdende betalingen binnen 1 maand na afloop van het desbetreffende kwartaal moeten aanleveren.

Daarnaast regelt Artikel 39b, lid 7 Wet OB 1968 dat de registers uit eigen beweging door de betalingsdienstaanbieder worden verstrekt aan de inspecteur.

2.4 Waarvoor gebruikt de Belastingdienst de gegevens?

De Belastingdienst krijgt gerichte toegang tot internationale betalingsgegevens. De Belastingdienst gaat die gegevens gebruiken bij de bestrijding van BTW-fraude, in het bijzonder bij e-commerce (grensoverschrijdende internet verkopen van goederen en diensten). Op EU niveau worden deze gegevens geanalyseerd door fraude experts.

De Belastingdienst zal de gegevens die zij van de (rapporterende) betalingsdienstaanbieders ontvangt, doorsturen aan het CESOP.

Artikel 24 ter, lid 3 Verordening EU 2022/283 – wijziging van Verordening EU nr. 904/2010 wat betreft maatregelen ter versterking van de administratieve samenwerking om BTW-fraude te bestrijden luidt als volgt: “Het centraal verbindingsbureau, of de verbindingdiensten of bevoegde ambtenaren die door de bevoegde autoriteit van elke lidstaat worden aangewezen, geven aan CESOP de overeenkomstig lid 1 verzamelde inlichtingen door, uiterlijk de tiende dag van de tweede maand die volgt op het kalenderkwartaal waarop de inlichtingen betrekking hebben”.

Een eventuele retourberichtenstroom vanuit het CESOP zal via de Digipoort van Logius worden teruggekoppeld met de desbetreffende (rapporterende) betalingsdienstaanbieder.

3 Subject gegevensaanlevering, Betalingsdienstaanbieders

Dit hoofdstuk geeft algemene informatie over het relevante subject inzake de gegevens aanlevering. Het betreft louter de betalingsdienstaanbieder die in Nederland op basis van de Richtlijn en Verordening grensoverschrijdende betalingen verricht. Als deze betalingsdienstaanbieder vanaf 2024 in de loop van een kalenderkwartaal betalingsdiensten verleent die zien op meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde, dan moet deze betalingsdienstaanbieder de bijbehorende betaalinformatie aanleveren aan de Belastingdienst. Hiermee wordt deze -betalingsdienstaanbieder een aan de Belastingdienst rapporterende betalingsdienstaanbieder (artikel 39b, lid 7 Wet OB 1968). In deel 2 van de Handleiding wordt in het XSD Schema gesproken over PSPNL (PaymentServiceProviders NL). De Handleiding is uitsluitend op rapporterende betalingsdienstaanbieders (PaymentServiceProviders NL) van toepassing. Het gaat om betalingsdienstaanbieders die in Nederland op grond van de Richtlijn en Verordening grensoverschrijdende betalingsdiensten verrichten.

3.1 Welke situaties vallen onder de gegevensaanlevering?

Hieronder worden 3 situaties beschreven wanneer de betalingsdienstaanbieder een aanlevering moet doen aan de (Nederlandse) Belastingdienst. In alle 3 genoemde onderstaande situaties wordt verondersteld dat er vanaf 2024 op kwartaalbasis wordt voldaan aan het criterium meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen per kalenderkwartaal aan dezelfde begunstigde.

- A) *Betalingsdienstaanbieder van de betaler en die van de begunstigde in 2 verschillende lidstaten van de Unie.* De registratieplicht rust op de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde. Als de betalingsaanbieder van de begunstigde zich in deze situatie in Nederland bevindt, vindt aanlevering plaats aan de Belastingdienst. Beter gezegd: De lidstaat betreft Nederland van deze betalingsdienstaanbieder van de begunstigde. Deze Handleiding is van hier toepassing.
- B) *Betalingsdienstaanbieder van de betaler bevindt zich in de Unie en die van de begunstigde buiten de Unie.* De registratieplicht rust nu op de betalingsaanbieder van de betaler. Als de betalingsaanbieder van de betaler zich in deze situatie in Nederland bevindt, vindt aanlevering plaats aan de Belastingdienst. Beter gezegd: De lidstaat betreft Nederland van deze betalingsdienstaanbieder van de betaler. Deze Handleiding is van toepassing.
- C) *Betalingsdienstaanbieder van de betaler in de Unie, betalingsdienstaanbieder begunstigde in de Unie, maar zijn begunstigde buiten de Unie.* De registratieplicht rust nu op de betalingsaanbieder van de begunstigde. Als de betalingsaanbieder van de begunstigde in deze situatie zich in Nederland bevindt, vindt aanlevering plaats aan de Belastingdienst. Beter gezegd: De lidstaat betreft Nederland van deze betalingsdienstaanbieder van de begunstigde. Deze Handleiding is hier van toepassing.

Voorbeeld A1: Betalingsdienstaanbieder betaler/consument in België en betalingsdienstaanbieder begunstigde/verkoper in Nederland. De betalingsdienstaanbieder van de begunstigde/verkoper in Nederland levert de betalingsgegevens aan de Belastingdienst. Deze Handleiding is hier van toepassing.

Voorbeeld A2: omgekeerde situatie van voorbeeld A1. Betalingsdienstaanbieder betaler/consument in Nederland en betalingsdienstaanbieder begunstigde/verkoper in België. De betalingsdienstaanbieder van de begunstigde/verkoper in België levert de betalingsgegevens aan de Belgische belastingautoriteit. Deze Handleiding is hier derhalve niet van toepassing.

Voorbeeld B: Betalingsdienstaanbieder betaler/consument in Nederland en betalingsdienst-aanbieder begunstigde/verkoper in Zwitserland. De registratieplicht wordt verlegd van de Zwitserse betalingsdienstaanbieder begunstigde/verkoper naar de Nederlandse betalingsdienstaanbieder betaler/consument. De betaling kan er op duiden dat er door de Zwitserse verkoper BTW is verschuldigd in Nederland. Doordat de verkoper buiten de EU is gevestigd, heeft de Belastingdienst weinig aanknopingspunten behalve de betaling door de Nederlandse betaler/consument. De betalingsdienstaanbieder van de betaler/consument in Nederland levert nu de bijbehorende betalingsgegevens aan de Belastingdienst. In de betalingsgegevens worden de gegevens van de verkoper/begunstigde (payee) zichtbaar gemaakt. Deze Handleiding is hier van toepassing.

De consument/betaler moet zich altijd in de Unie bevinden, zie ook paragraaf 2.1.3. Hieruit volgt dat geen rapportage zal plaatsvinden als de betaler zich buiten de Unie bevindt, en de begunstigde zich binnen de Unie bevindt!

4 Object gegevensaanlevering, bescherming persoonsgegevens

Dit hoofdstuk richt zich op algemene informatie over de grensoverschrijdende betalingsinformatie die betalingsdienstaanbieders moeten aanleveren en de samenstelling ervan.

Eerst zal worden ingegaan op welke informatie betalingsdienstaanbieder moeten opnemen in hun registers. Daarna zullen bescherming persoonsgegevens, de locatie van de betaler en de begunstigde worden besproken. Tenslotte komt de bewaarplicht aan bod.

4.1 Gegevens die betalingsdienstaanbieders moeten opnemen in hun registers

- In artikel 39d Wet OB 1968 staan de gegevens vermeld die de betalingsdienstaanbieders moeten opnemen in hun registers en opvolgend op kwartaalbasis dienen aan te leveren aan de Belastingdienst. Het betreft informatie over onder meer:
- De identificatie van de betalingsdienstaanbieder die de gegevens bewaart. *BIC* of een andere bedrijfsidentificatiecode die de betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert.
- De identificatie van de begunstigde. Naam of bedrijfsnaam van de begunstigde
- Indien voorhanden een BTW of een ander nationaal fiscaal nummer van de begunstigde. Het IBAN, indien er geen IBAN aanwezig is, enige andere identificatiecode die de begunstigde ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de begunstigde geeft (OBAN). Indien voorhanden, het adres van de begunstigde.
- De door de begunstigde ontvangen betalingen.
- De betalingstransactie; zoals de lidstaat van oorsprong, het bedrag, de valuta, de datum, het tijdstip van de betaling en een eventuele terugbetaling. Ook in het geval van een terugbetaling moet het bedrag, de valuta, de datum, het tijdstip en de lidstaat van bestemming worden vermeld!
- Indien voorkomend geval, informatie waaruit blijkt dat de betaling in de fysieke locatie van de handelaar is geïnitieerd.

Informatie over de identificatie van de betaler (de consument) behoort niet tot de registratieverplichting voor de betalingsdienstaanbieders. Immers, deze informatie is niet nodig voor het opsporen van (BTW) fraude. Uitsluitend de informatie die betrekking heeft op de locatie van de betaler valt onder de registratieverplichting.

Informatie over de identificatie van de begunstigde behoort tot de registratieverplichting van de betalingsdienstaanbieders. Zie hiervoor reeds is vermeld in bovengenoemde 3-e bullet. Deze informatie is nodig voor het opsporen van (BTW) fraude.

Binnenlandse betalingen vallen vanwege het ontbreken van het grensoverschrijdende karakter per definitie buiten de registratieplicht en de opvolgende aanleveringsplicht.

4.2 Bescherming Persoonsgegevens

In overeenstemming met Verordening EU 2016/679 over bescherming persoonsgegevens is het van belang dat alleen informatie door de betalingsdienstaanbieders wordt bewaard en verstrekt voor zover dit evenredig is en beperkt blijft tot wat noodzakelijk is om BTW fraude te kunnen bestrijden. Derhalve moet van de betaler louter informatie over zijn/haar locatie worden bewaard/verstrekt. Immers, dit is de enige informatie die van belang is om te kunnen bepalen of en waar in de Unie BTW is verschuldigd.

De Europese toezichthouder voor gegevensbescherming is bij Richtlijn EU 2020/284 van 18 februari 2020 geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1 van Verordening EU 2018/1725 en heeft op 14 maart 2019 advies uitgebracht. Richtlijn 2006/112 EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd. Richtlijn EU 2020/284 regelt de wijziging van Richtlijn 2006/112 EG wat betreft de invoering van bepaalde voorschriften voor betalingsdienstaanbieders.

4.3 Locatie betaler en begunstigde

Artikel 39c, lid 1 Wet OB 1968 regelt de locatie van de betaler. De locatie van de betaler wordt geacht in de lidstaat te zijn die overeenstemt met het IBAN van de betaalrekening van de betaler of enige andere identificatiecode die de betaler ondubbelzinnig identificeert. Als een dergelijke identificatiecode niet voorhanden is, wordt de locatie van de betaler geacht te zijn in de lidstaat door het BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode van de namens de betaler handelende betalingsdienstaanbieder. Denk in dit laatste geval aan een geldtransfer waarbij middelen door de betaler worden overgedragen, zonder dat een betaalrekening op naam van de betaler wordt gebruikt.

Artikel 39c, lid 2 Wet OB 1968 regelt de locatie van de begunstigde. De locatie van de begunstigde wordt geacht in de lidstaat, het derdelandsgebied, of in het derde land te zijn die overeenstemt met het IBAN van de begunstigde of een andere identificatiecode die de begunstigde ondubbelzinnig identificeert en de locatie van de begunstigde opgeeft. Als een dergelijke identificatiecode niet voorhanden is, wordt uitgegaan van de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode van de namens de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder die de betalingsaanbieder ondubbelzinnig identificeert en zijn locatie opgeeft.

4.4 Bewaarplicht

Artikel 39b, lid 6 Wet OB 1968 regelt de bewaarplicht van de betalingsdienst aanbieder. Betalingsdienstaanbieders die op grond van artikel 39b, lid 1 Wet OB 1968 "voldoende nauwkeurige" registers moeten bijhouden van begunstigden en van betaaldiensten die zij elk kalenderjaar verlenen, moeten deze registers in elektronische vorm houden voor een periode van 3 kalenderjaren. Dit wordt gerekend vanaf het einde van het kalenderjaar van de betalingsdatum. Deze periode is nodig in verband met de hoeveelheid informatie inzake de registratieplicht, de gevoeligheid ervan in termen van bescherming van persoonsgegevens en de bijbehorende tijd die belastingautoriteiten nodig hebben om BTW-fraude te kunnen onderzoeken. Deze verplichting geldt voor de betaaldienstaanbieders alleen als sprake is van een betaaldienst in verband met een grensoverschrijdende betaling waarbij deze op kwartaalbasis betrekking heeft op meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde (artikel 39b, leden 2/3 Wet OB 1968). Kortom: voor deze Handleiding ziet de bewaarplicht dus op (de aan de Belastingdienst) rapporterende betalingsdienstaanbieders.

5 Logistiek

5.1 Algemeen

Uit de Regeling elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst volgt dat de benodigde gegevens via een beveiligde internetverbinding door de rapporterende entiteiten bij de Belastingdienst worden aangeleverd. Dit wordt aangeduid met: elektronisch berichtenverkeer (EBV). In deel 2 van de handleiding is hierover meer specifieke informatie gegeven.

Bronnen en berichtgevers

Voor het aanleveren van gegevens onderscheidt de Belastingdienst in zijn administratie *bronnen* en berichtgevers. Een bron is de formele eigenaar van de gegevens en is verplicht tot de gegevensaanlevering. Een berichtgever is de organisatie die de feitelijke aanlevering verzorgt namens de bron. In de regel zullen bron en berichtgever dezelfde organisatie zijn.

Voor deze handleiding is de (rapporterende) NL betalingsdienstaanbieder de bron. Wanneer een rapporterende NL betalingsdienstaanbieder voor haar gegevensaanlevering gebruikmaakt van een servicebedrijf, wordt dat bedrijf aangemerkt als berichtgever.

De Belastingdienst communiceert met de bron over de aanleververplichting en kwaliteit van de gegevens. De bron ontvangt de uitnodigingsbrieven, verzoeken om correcties en herinneringen. De uitnodigingsbrief geeft geen aanleveringsnummer mee. Elk bestand dient te worden voorzien van een (apart) aanleveringsnummer (beter gezegd: identificatienummer) naar eigen systematiek. Elk bestand dat wordt aangeleverd heeft zo zijn 'unieke' identificatie. Dit nummer gebruikt de Belastingdienst in de communicatie over het bestand.

Met de berichtgever communiceert de Belastingdienst over de verwerking van de gegevensaanlevering. De berichtgever moet voldoen aan de verplichtingen die aan de bron zijn gesteld. Voldoet een berichtgever hier niet aan, dan meldt de Belastingdienst dit aan de eigenaar (de bron) van de gegevens.

Om het totale proces goed te laten verlopen, is het belangrijk dat de gegevens goed bij de Belastingdienst staan geadmistreerd. Het is dan ook van belang om wijzigingen in naam, adres, woonplaats en andere contactgegevens van de betalingsdienstaanbieder zo spoedig mogelijk door te geven.

5.2 (Her)aanleveringen en correcties

Als de Belastingdienst via Digipoort van Logius het bericht grensoverschrijdende betaalgegevens van de betalingsdienstaanbieder heeft ontvangen, controleert de Belastingdienst de XML.

- Als er geen (technische) fouten aanwezig zijn in de XML van de desbetreffende betalingsdienstaanbieder, wordt het bericht automatisch doorgestuurd naar het CESOP. Wel krijgt de betalingsdienstaanbieder van de Belastingdienst via de Digipoort van Logius een terugkoppeling 'goed bericht'. Dit betekent dat het bericht technisch is goedgekeurd. De Belastingdienst is dan als het ware een doorgeefluik. Het CESOP controleert het bericht verder inhoudelijk op de "business rules". Een eventuele terugkoppeling vanuit CESOP in de vorm van een retourbericht vindt plaats via de route CESOP--> Belastingdienst --> Digipoort van Logius --> betalingsdienstaanbieder. Als het CESOP het bericht inhoudelijk heeft goedgekeurd, ontvangt de betalingsdienstaanbieder een terugkoppeling 'goed bericht'. Als het CESOP het bericht inhoudelijk heeft afgekeurd, ontvangt de betalingsdienstaanbieder een terugkoppeling 'fout bericht'. Door tussenkomst van de Belastingdienst kan er voor worden gezorgd dat het retourbericht 'goed' of 'fout' vanuit CESOP naar de juiste betalingsdienstaanbieder wordt teruggestuurd.

- Als er een technische fout in de XML aanwezig is, is een nieuwe aanlevering noodzakelijk. Deze nieuwe aanlevering is het gevolg van het 'foutbericht' welke de betalingsdienstaanbieder van de Belastingdienst via de Digipoort van Logius heeft ontvangen. Indien dit het geval is, dient de betalingsdienstaanbieder zorg te dragen voor een nieuwe, verbeterde gegevensaanlevering. Bij een nieuwe aanlevering moet het hele bestand worden aangeleverd. Het nieuwe bestand dient op dezelfde manier te worden aangeleverd als bij de initiële levering. De betalingsdienstaanbieder dient voor iedere aanlevering een uniek aanleveringsnummer (identificatienummer) te hanteren.
- Als er geen technische fout in de XML aanwezig is, maar het CESOP heeft het bericht op grond van de 'businessrules' inhoudelijk afgekeurd, ontvangt de betalingsdienstaanbieder een 'foutbericht' en zal de betalingsdienstaanbieder afhankelijk van de geconstateerde fout(en) een nieuwe aanlevering dan wel correctie dienen te doen.
- Op de ODB website zijn de dialoogmodellen te raadplegen.

Al met al, elke aanlevering van een betalingsdienstaanbieder krijgt 1 à 2 retourberichten. Enerzijds een goed-/fout bericht wat betreft de technische xml validatie die de Belastingdienst uitvoert. Anderzijds een goed-/fout bericht wat betreft de inhoudelijke validatie van de business rules door het CESOP indien voorafgaand sprake is van een 'goed bericht technische XML validatie' van de Belastingdienst.

6 Ondersteuning

6.1 Dienstverlening

De Belastingdienst heeft een aantal ondersteunende voorzieningen ingericht om het aanleverproces van gegevensaanleveringen te faciliteren. Deze paragraaf beschrijft die voorzieningen.

Handleiding

De belangrijkste ondersteunende voorziening is misschien wel deze handleiding. Suggesties ter verbetering of verduidelijking zijn welkom en kunnen worden gemeld bij het hierna in paragraaf 6.2 nader geduide Contactcenter.

Elektronisch berichtenverkeer

De betreffende gegevens dienen via een beveiligde internetverbinding te worden aangeleverd, door middel van Elektronisch berichtenverkeer (EBV). Meer informatie hierover is te vinden in deel 2 van deze handleiding.

Testfaciliteit

De Belastingdienst biedt de mogelijkheid om de bestanden gedurende de testfase te laten testen.

Als u software ontwikkelt voor de uitwisseling van berichten met de Belastingdienst kunt u uw testberichten valideren in de ValidatieTestService (VTS). De VTS controleert of uw berichten voldoen aan de specificaties die gelden voor het betreffende bericht. De dialoog via Digipoort (het uitwisselen van berichten) kunt u testen in de Aansluit Suite Digipoort van Logius.

Voortgangsbewaking

Zodra een gegevensaanlevering wordt gedaan, bewaakt de Belastingdienst de gegevens zodat deze zo snel en goed mogelijk in zijn administraties beschikbaar zijn. Bij problemen wordt contact opgenomen met de berichtgever.

6.2 Contactmogelijkheden

Voor de eerstelijnsvragen over de aanlevering van grensoverschrijdende betalingsgegevens heeft de Belastingdienst een Contactcenter ingericht. U kunt hier terecht wanneer u uw vraag specifiek op het gebied van gegevensuitwisseling niet met behulp van de handleiding kunt beantwoorden. Het Contactcenter is er niet voor algemene vragen over wet- en regelgeving en de interpretatie daarvan. Bij het Contactcenter is geen kennis aanwezig ten aanzien van fiscale en aanverwante vragen. Voor dergelijke vragen wordt u in de regel verwezen naar uw eigen fiscaal adviseur. Hij is als geen ander in staat om de verbinding te leggen tussen fiscale kennis en uw eigen bedrijfsvoering.

Ook (fiscaal) adviseurs kunnen vragen stellen aan het Contactcenter. Een vraag zal alleen in behandeling worden genomen wanneer het een concreet probleem betreft aangaande de aanlevering van gegevens van een specifieke financiële instelling. De adviseur zal in de vraagstelling duidelijk dienen op te nemen namens welke financiële instelling hij de vraag stelt en wie de contactpersoon is bij die instelling.

Het Contactcenter is telefonisch en per e-mail te bereiken.

Telefoon: 0800 - 0227065 op werkdagen bereikbaar van 09:00 tot 16:00 uur.

E-mail: gegevensuitwisseling@belastingdienst.nl

Accountmanagers

Naast de inrichting van het Contactcenter heeft de Belastingdienst speciaal voor de gegevensuitwisseling accountmanagers aangesteld. Zij kunnen u tijdig informeren over nieuwe ontwikkelingen en eisen, zodat uw organisatie zich daarop kan voorbereiden. Op uw verzoek kan een accountmanager u bezoeken om problemen te bespreken en om zaken toe te lichten. Als er in de verwerkingsprocessen onjuistheden of fouten zijn geconstateerd, dan kan de accountmanager contact met u opnemen om dit te bespreken en te verbeteren. U kunt hier natuurlijk ook terecht wanneer u zelf procesvragen tegenkomt die u niet met behulp van de handleiding of het Contactcenter kunt beantwoorden.

Website ondersteuning digitaal berichtenverkeer (ODB)

De Belastingdienst heeft tevens een website waar informatie voorhanden is en waar vragen kunnen worden gesteld op het gebied van gegevensuitwisseling. Op deze website staat actuele informatie welke bestemd is voor softwareontwikkelaars en gegevensleveranciers.

Deze website is te benaderen via het internetadres odb.belastingdienst.nl. De laatste documentatie kan worden gedownload, waaronder deze handleiding. Aanmelden hiervoor kan door de op odb.belastingdienst.nl vermelde procedure te volgen.

7 SLOTBEPALINGEN

Inwerkingtreding

Deze Handleiding treedt in werking met ingang van 1 januari 2024 en vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot te rapporteren kwartaalgegevens vanaf Q1 2024 en verdere kwartalen voor betalingsdienstaanbieders die in Nederland op basis van de Richtlijn en Verordening betalingsdiensten verrichten. Het moet hier gaan om grensoverschrijdende betalingen.

Citeertitel

“Wet implementatie betalingsdienstverleners”.

Deze wet zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

8 Bijlagen

8.1 Bijlage: Verklarende woordenlijst

Begrip	Betekenis
Betalingsdienstaanbieder	Voldoet aan omschrijving van artikel 1 letters a t/m d van PSD 2 Richtlijn zoals a) kredietinstellingen, b) instellingen voor elektronisch geld, c) postcheque en girodiensten die krachtens nationale wetgeving zijn gemachtigd om betaaldiensten aan te bieden, d) betalingsinstellingen. Daarnaast de vrijgestelde betalingsdienstaanbieders als bedoeld in artikel 32 van PSD 2 Richtlijn, "omzet betalingstransacties" minder dan euro 3 miljoen EUR.
Betaler	Een natuurlijk persoon of rechtspersoon die houder is van een betaalrekening en een betalingstransactie vanaf die betaalrekening toestaat. Is er geen betaalrekening dan is het een natuurlijk persoon of rechtspersoon die een betalingsopdracht geeft.
Begunstigde	Voldoet aan omschrijving van artikel 4, pnt. 9 van PSD 2 Richtlijn, in casu een natuurlijk persoon of rechtspersoon die de beoogde ontvanger is van de geldmiddelen waarop de betalingstransactie betrekking heeft (artikel 39a, letter e, Wet OB 1968).
Betalingsdienst	Voldoet aan omschrijving van één van de bedrijfsactiviteiten zoals genoemd in bijlage I PSD 2 Richtlijn punten 3 t/m 6. Bijvoorbeeld automatische afschrijvingen, betalingstransacties met behulp van een betaalkaart en overmakingen, geldtransfers. Betalingsinitiatiediensten en rekeninginformatiediensten zoals vermeld in de punten 7 t/m 8 van van bovengenoemde bijlage I vallen hier dus niet onder. (artikel 39a, letter b, Wet OB 1968).
Betaling	Voldoet aan omschrijving als bedoeld in artikel 4, punt 5 van PSD 2 Richtlijn. Een door of voor rekening van de betaler of door de begunstigde geïnitieerde handeling waarbij geldmiddelen worden gedeponneerd, overgemaakt of opgenomen, ongeacht of er onderliggende verplichtingen tussen betaler en begunstigde zijn. Daarnaast wordt onder een betaling ook een geldtransfer als bedoeld in artikel 4, punt 22 van PSD 2 Richtlijn aangemerkt (artikel 39a, letter c Wet OB 1968).
Betaalrekening	Voldoet aan omschrijving van artikel 4, punt 12 van PSD 2 Richtlijn. Een op naam van één of meer betalingsdienstgebruikers aangehouden rekening die voor de uitvoering van betalingstransacties wordt gebruikt (artikel 39a, letter h Wet OB 1968).
IBAN	Voldoet aan omschrijving van artikel II, punt 15 Verordening EU 260/212 (artikel 39a, letter i Wet OB 1968). Een identificatienummer van een internationale betaalrekening, dat een individuele betaalrekening ondubbelzinnig identificeert in een lidstaat en waarvan de elementen zijn omschreven door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (International Standard Organisation—ISO).
BIC	Voldoet aan omschrijving van artikel II, punt 16 Verordening EU 260/212. Een bedrijfsidentificatiecode die een betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert en waarvan de elementen zijn omschreven door de ISO (artikel 39a, letter j Wet OB 1968).
PSD II Richtlijn	Richtlijn EU 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt.
Het CESOP	Central Electronic System of Payment Information. Een door de Europese commissie ontwikkelt centraal Europees systeem voor het verzamelen en uitwisselen van betaalgegevens van en door de lidstaten van de Unie.
Bron	Een bron is de formele eigenaar van de gegevens en is verplicht tot de gegevensaanlevering.
rapporterende - betalingsdienstaanbieder	De betalingsdienstaanbieder die de grensoverschrijdende betalingsinformatie aanlevert aan de Belastingdienst. Dit is het geval wanneer deze betalingsdienstaanbieder in de loop van een kalenderkwartaal betalingsdiensten verleent die zien op meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde. Het betreft betalingsdienstaanbieders die in Nederlands op basis van Richtlijn en Verordening grensoverschrijdende betalingsdiensten verrichten.
rechtspersoon	rechtspersoon zoals gedefinieerd in het Burgerlijk Wetboek (BW).
ODB	Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer.

8.2 Bijlage: Begrippenlijst Nederlands - Engels

Begrip Nederlands	Begrip Engels
betalingsdientaanbieder	PaymentServiceProvider
begunstigde	payee
Gerapporteerde begunstigde	Reported payee